

17. Àti pé iwọ yóò rí òòrùn nígbà tí ó bá yọ, yóò yẹ kúrò níbi ihòò wọn sí ọwọ ọtún. Nígbà tí ó bá wọ, á yí kúrò sí ọwọ ọ̀sì, wọn sì wà ni ibi tí ó gbààyè dádádára nínú un (ihò náà). Ìyẹn wà lára àwọn àmìi Allaahu. Èni tí Allaahu bá tọ sọ̀nà, ọ̀un ni ó mọ ọ̀nà. Èni tí Ó bá sì sì lónà, iwọ kò le rí olùgbọ̀wọ, atọ̀ni-sọ̀nà fún un.

18. Ìwọ yóò sì rò pé wọn kò sùn (tí o bá rí wọn) bèè sì ni wọn tí sùn lọ. A sì n yí wọn sí ọ̀tún àti sí ọ̀sì. Ajáa wọn sì na apáa rẹ méjèjì sí ẹ̀nu un ọ̀nà. Tí ó bá jẹ pé o yọ sí wọn ni (láirò tẹ̀lẹ̀ ni), iwọ yóò sá padà, ẹ̀rùu wọn yóò sì bà ẹ.

19. Àti pé bá yí ni Awá jí wọn òdè kí wọn le bèèrè ọ̀rọ láàrin araa wọn. Èni kan nínú un wọn wí pé: Ìgbà wo ni ẹ̀ ti wà níbí? Wọn wí pé: A lo ọ̀jọ kan tàbí idájì ọ̀jọ. Wọn wí pé: Olúwaa yín ni Ó mọ̀ jùlọ nípaa ìgbà tí ẹ̀ lò níbí. Nítorí náà, ẹ̀ rán ẹ̀ni kan pẹ̀lúu owóo yín lọ sí (ààrin) ilú (látí ra oúnjẹ wá) kí ó sì wo ẹ̀ni tí oúnjẹ rẹ dára jùlọ, kí ó mú oúnjẹ wá fún yín látí ọ̀dọ̀ rẹ, nítorí náà ki ẹ̀ni náà ẹ̀ pẹ̀lẹ̀pẹ̀lẹ̀, kí ó má sì ẹ̀ jẹ kí ẹ̀ni kẹ̀ni fura sí yín.

20. Dájúdájú tí wọn bá mọ ibi ti ẹ̀ wà, wọn yóò jù yín lókò pa tàbí kí wọn dá yín padà sínú un ẹ̀sìn-in wọn, nígbà náà ẹ̀yin kò ní jẹ̀rè láéláé.

21. Àti pé bèè náà ni A ẹ̀ jẹ ki wọn mọ nípaa wọn, kí wọn le mọ dájúdájú pé ọ̀títọ̀ ni àdéhùn-un Allaahu, àti pé kò sí iyèméjì nípaa wákátí (ọ̀jọ idájọ) náà. Nígbà tí wọn bá araa wọn ẹ̀ àrìyànjìyàn láàrin araa wọn nípaa ọ̀rọ̀ wọn, wọn wí pé: Ẹ̀ kó ilé (ìjọ̀sìn) kan lé wọn lóri. Olúwaa wọn ni Ó mọ̀ jùlọ nípaa wọn. Àwọn tí wọn bori nípaa ọ̀rọ̀ wọn sì wí pé: Àwa yóò kó ilé ìjọ̀sìn kan lé wọn lóri.

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرِّضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ لَعَلَّ مَنْ يَّهْدِي اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿٤﴾ وَخَسِبُهمْ أَيقَظًا وَهُمْ رُقُودٌ ۖ وَنَقَلْهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُم بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلِكتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿٥﴾ وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ۖ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿٦﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٧﴾ وَكَذَٰلِكَ أَعَثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّهُ وَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ ۖ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٨﴾